

A PEU
DE CARRERCATALINA
Gayà

2,9 milions de preguntes típiques

La xifra me la va passar Barcelona Turisme fa uns dies: 2,9 milions de turistes passen cada any per les set oficines de turisme que hi ha a Barcelona, més les casetes que hi ha a la Rambla i la que s'habilita a la terminal de creuers quan hi recalen vaixells. Les dues preguntes més freqüents responen a l'estereotip del turista amb mapa desplegat que, en aquesta ciutat, ja és una postal típica. «¿Es venen entrades per anar a la Sagrada Família i com s'hi arriba?» i «¿com podem arribar al Museu del Barça?».

Ahir em vaig acostar a l'oficina d'informació turística que hi ha sota la plaça de Catalunya. Un noi, amable, em va explicar que el turista que hi arriba és el clàssic que demana *ruta Gaudí*, *ruta barri Gòtic*, *ruta Barça* i *ruta Montjuïc*. L'home era amable; professional, acostumat al diàleg. Jo li preguntava si ahir els turistes s'havien interessat per la Via Catalana i em responia que no. El turista vol saber quins museus estan oberts avui.

«Molts aprofiten per anar a Sitges o a Montserrat». Em faig quedar pensant que la Diada serà de les poques coses que no s'han explotat turísticament.

L'home m'explicava que l'adaptació a la tecnologia és un dels canvis que ha viscut la informació turística des que ell va començar a treballar-hi, fa vuit anys. Al mapa oficial (un euro) s'hi afegeix ara una App i un QR, també oficials. L'home deia que ara hi ha menys japonesos. Ho sabrem al mes d'octubre, quan es faran públiques les estadístiques de turisme.

Es quedava pensatiu i afegia la varietat de temes. Barcelona viu un *boom* d'autonarració: hi ha rutes nocturnes en les quals s'expliquen els fantasmes que habiten pel centre, hi ha passejades per la guerra civil espanyola, hi ha la ruta de la *copla*... Recollia fullets pensant que els barcelonins ens hauríem d'apropiar aquestes rutes. El Museu d'Idees i Invents de Barcelona (Miba), per cert, s'anuncia amb un paperet versió

ALBERT BERTRAN

►► Uns visitants surten de l'oficina d'informació turística de plaça de Catalunya, ahir.

Fora de l'oficina de turisme hi ha una escultura del món envoltada per pues

retallades, però absolutament enginyós. Està en anglès i només s'esquemmatitzen dos cervells. El del «*typical tourist*» amb unes fletxes que assenyalen «la Rambla, sangria, sopar per 19 euros, sandàlies i mitjons, fla-

menc i paella». A sota, hi ha el cervell de l'«*atypical tourist*» i les fletxes assenyalaven: «cava, menjar a 15 euros, xipirons, abarques, rumba catalana i el Miba».

Sortia de l'oficina de turisme i em rebia el món en forma d'escultura. Aquell món estava envoltat per pues per espantar els coloms. A l'altra vorera, uns ambulants venien ulleres mentre uns turistes joves esperaven l'actuació de la policia per fer fotos. Era el món asfàltic; l'horror fet espectacle.

Em dirigia cap al mar. Havia llegit en un fullet que les Golondrinas van començar el 1888, coincidint amb l'Exposició Universal. Pocs anys després, Barcelona començaria a promocionar-se com a ciutat d'hivern. Al semàfor que m'acostava a una altra oficina de turisme, la del mirador de Colom, hi veia els turistes de sangria, de gorreta *cutre*, els que, encara que estan de vacances, se salten els semàfors clavant cops de colze. ≡

cgaya@elperiodico.com